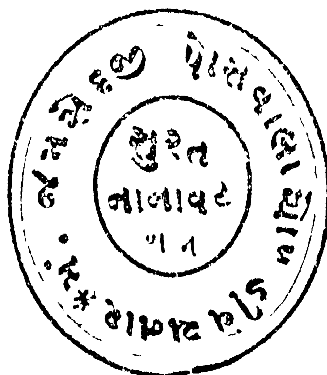
૧૯૩૯ ની

રેલનો ગરબો

છાપી પ્રગટ કરનાર



સુરત

ગોપાલપાસ પ્રેસ મં. જમશેદજી પોરસવાલા

કિંમત એક આનો.

૧૯૫૭



૧૯૫૭

રેલનોગરબો.

(રાગ ઘુરાન પોરી)

શંવત ઓગણીશેં હાલ. ઓગણચાલીનું શાલ
આવી રેલ શુણોબાલ, પુર ભપકાથા. ટેક
જેઠ વદી ત્રયા દશ ચંદ્રવારે નિસે દશ,
વાગે આવ્યા પાણી ધસ, શૂરે પુરીમાં.
આવ્યા ઘુગાનપુરથા પાણી, કંઇક ગામો શીગેતાણી
કરી માડવિ ધુળ ધાણી, આખું પરગણું
ગામ બોહાણુ કહેવાય, હિંદુ લોક જન ત્રાજાય
પુર જાન કરી ત્યાંય, આવ્યા વરી આવમાં
ઓલપાડ પરગણે ગયા, ભુરા હાલ તેના થયા
નથી દેવને મન દયા, જે અહિતે કરે

શાખી

નહીં દયા દેવને મને, છે જગ પાલણ કીરતાર,
દયાથી જગ ચાલે નહીં, છે શુખ દુખ સંસાર,

એવી રીતરે, એવીરીતે, અનીહાંરે હેવીરીતે,
થોડું તાણ્યું ઘણું તાણ્યું, દેવે કથ સુણ્યું મેઘાનું,
અમરોલી, ભરથાણું, કોસાડ ગયકા બોળી,
પાણી આવ્યાંછે ફુલપાડે, કંઇક લોકો ચડ્યા ઝાડે

ઉપર બેઠા બુમો પાડે, કોઇ કાઢો રે કાઢો.
ત્યાંથી આવ્યા કતારગાંમ, પાસે શીવજિનું ધામ,
ભર્યા કુંડ ન રાખી ખાગ, ધરમશાળામાં પાણી.
સામે દુખનવાડો તાણી, દિલ દયા ન તેની આણી,
દેરૂં ઉચું હરનું જાણી, દુખમાં ગારાયાં તેમાં.

શાખી

ભરાયાં નિત્ય દેરાંવિસે, ત્યાં હતા શુરતી જન,
શીવ રાત્રે આવ્યાહતાં, કરવા શીવ પુજન.
એવીરાત રે હેવીરાતે, અનીહાંરે હેવીરાતે
થયા ભુખ્યા નીચલોક, રડે મુકી હુડી પોક
સુરતીએ સમાવ્યો શોક, જ્વાર અપાવી,
ગોતાલાવાડી જે ગામ, પુર બેઠાં ડામ ડામ,
જેનું ખીલ્લામણું નામ, કોઇ અટકાવ.
અડાજણને કચ્છાપોર. પાનિઆ કરે શોર બકોર
ગળ્યાં ભાઠું ભાઠપોર, પેટ મોટું કરી:
બીજા આશપાશના ગામ, જેનું નાવી કાંઈ ડામ.
કાઢ્યું તે સઘળાનું કામ, રેલ માતાએ,
ત્યાંથી આવ્યા ઉધને ધાઈ. પુરી કાયદ્રાની બાઈ
જુવો પરવટ જઈ ભાઇ, લોક દુઃખી ઘણા,
ગામ પુણા જે કેહેવાય. ઘર પચાશ તાણી આ જાય
પેઠા મગોદ ડુમાસ માહ, ડુમાસએ પાણી,

[૫]

શાખી

દુગ્ની લોક ચે' દીશના, જે વસે તાગીને તૂટ;
ત્રાશી પુર જાણી આવતા, થાહેપે ઘણી ચટ પટ.

એવીરીતેર હેવીરાતે, અનીહાંરે હેવીરાતે
રેલમાતા આવ્યા ધાઈ, કંઇકની બેશાડિ બાઇ,
કંઇકને ગયાછે ખાઈ, પેટ મોટું કરી,
કંઇકના તાણ્યાછે ઘર, કંઇકે ગુમાવ્યું જેવર,
કંઇક બેઠા થઇ ખર, જર ગુમાવી.
કર્યો રેલ માતાએ કોપ, છોડી જલની મોટી તોપ
ધન્ય તુજને મીસ્તરહોપ, ઓદ્યા નાળા ઘણા.
નાળાં ગયાછે ભગાઈ, મોટી કાપદ્રાની આઇ
આડી પરવટવાળી બાઇ, પણ ભરપુર
વૃક્ષો મોટાં શંગે તાણી. આંબા આમલિ રૂડા જાણી,
વડને ખેંચી લાવ્યા પાણી. કળો તરે જળમાં.
ઊગી જાનવરોની જાત, પક્ષિઓની રૂડીભાત,
રૂએ કુર પશુની માત, જોઇ તાણાતા,

શાખી

પશુ પક્ષિ તણાઇગયા, શંગ ઝેરી શાપ વિક્રાળ,
વરૂ, શીંહ, રીછ, હાથીઆ, આણ્યા કૂર પશુના કાળ,
એવીરીતેર હેવીરાતે, અનીહાંરે હેવીરાતે,

પેંડ: શુર્યપુરમાં પાણી. દેખાય દસે દીશ પાણી,
શુણો કોણ ગરીબની વાણી, તાલીવન રવડે,
ભાંગ્યા શચીનપાસ એ પુલ, ગયો અમરોલીનો કુલ,
સુરત હોપ બ્રિજની ભુલ; કોણ કાઢી શકે.
સડક નવીજે કહેવાય, સુરતથી બારડોલી જાય,
પડયાં ભગદર તે માંહે, ઓડી નાંખીછે.
ફાટયું તાપીમાતાનું પેટ, લ્યો બ્રિજ પુર્વનાફાનીમેટ,
જેવો બનાવ્યોછે મેટ, ત્યારે પ.સ એ.દી.
કરંબા રાંદેર જે કહેવાય, તે પર પુર્વેનું વેર,
આવ્યો લેવા કરી ફેર. કર્યો ગચકાબોલ.

શાખી

ગચકાબોલ રાંદેલ કરી, મોળ ફેરે ગયા રેલ માત,
આવી ત્યાંના ગામડા, લીધી મગદલ્લે મુલાકાત
એવીરીતેરે ફેલાણીતે. અનીહાંરે હેવીરીતે
રેલમાતા આવ્યા દોડી, ભીમપોર ડુંમસની જોડી,
કીધી રેલમાતાએ ખોડી, દીધી આંચ ઘણી,
તણાય ઝાડ ઉપર લોક, મુકે નીકળવાની પોક
કોણ પડી શમાવે શોક, તેનો મહા પુરમાં
હેવી રીતે નીર ધાયાં, કંઇક બાલ કીચાનમાયાં,
તાત કંઇકના ખોવાયા. કોકના છોરૂ ગયાં
રોશ કરી પુર આવ્યા, મે.ળ ફાડાને મન ભાવ્યા

ચેન જનોને રસાવ્યા. કેમ જરને કાષ્ટ.
કેવી રમ ચકડ કરતાં. થયા શરત શેહેરમાં ફરતાં
પ્રભાત સોમવારનો પડતાં, શેહેર ભરાયું અરૂં

મરમની વાત મોહનજી એ જાણી એ (રાહ)

રીશાવ્યા રેલ માતા લોક સંગે
ચઢ્યા સૈન્ય પૂર શહીત ઉમંગે. ટેક રીશાવ્યા
વહાણુંરે જ્યારે ચઉદશનું વાયું
શાગરે શેહેરમાં નીરજ ઊભરાયું
પે'લાં પારશીનું દેવલ ભરાયું, રીશાવ્યા
સુતારે લોકો નિદ્રા થકી જાગ્યા,
જુએ તો પુર પાસ આવી લાગ્યા,
પડીરે ફાલ પેટમાં ને ગાત્ર ભાગ્યા, રીશાવ્યા
કમાન ગુજરી એવારાની કુંભી
મુલ્લા પડશી રેલ જઇ ઊભી,
પાતાળી વીરનું દેરૂં ગયું બુડી. રીશાવ્યાં
અગાશીમાં રઘુવરદાસરે બેઠાં,
ઊંચારે ચઢી નીર પોં'ચ્યા છે ત્યાં,
જઇ લોકે બ્હાર કાઢ્યાં કેથાં. રીશાવ્યા
ચઢ્યારે નીર દેતાં દોટ દોટ
પેંઠા કુદી શેહેરમાં લક્કડ કોટ,
રહ્યું [illegible] કોટ, રીશાવ્યાં

એચરાજીને દરવાજે પાણી,
કમાન કુવી આગળિતે જાણી,
કસાઈની દુકાન શુધી મૂક આણી,   રીશાવ્યાં
ધારતીપરે ફરેછે હોડી,
શાહએદપરા ભાગોળ શંગજોડી,
મુકરે તેની ગણીતજાવે દોડી   રીશાવ્યા
ધુતણ પુર પાણી કાંસકીવાડે,
તેથી સ્વામીનારાએન પાસરે વધારે,
માછલીપીઠથી શાપોરશુધી નીર આડે,   રીશાવ્યાં
મીરરે જુલ્ફીકાર અલી કહાવ્યાં
તેનારે મહેલના ઓટલા સુધી આવ્યા
મોટાભાઈની સ્કુલને મનભાવ્યા   રીસાવ્યાં
ધરમશાળાના રણુડા ધુતણી
ત્યાંથી એ નીર આવ્યા શાપોરભણી
કેટલા રે ઇહલા બતાવું ગણી   રીશાવ્યા

મહા કોપ થયોતે કલીકાલમાંજો એ (રાહ)

ફાગગામને મોરચે પુર આવિયાંજો
ઠાકોરભાઈના વાડાને મન ભાવિયાંજો.   કતાર
ત્યાંથી પુરગામ પરાં માહિ ચાલીયાંજો.
એ. ન. સાહેબ ર૮ મે. ૧૯રે ગ. સી. રાજો।

લોક નાગોરી વસેછે ચોકાના પુરેજો
જોઇ પુરતેને ચાંચિઆ શીર કુટેજો, કતાર
હુંચો લાભ કરવાનો કહેવાયછે જો,
ત્યાંથી પુરસેહેર વિષે આવ્યું જાણ છે જો। કતાર
પેલું મથક બંદુ ગરાને નાકે કર્યાં જો,
મોજાભાઈના કુવાતરફ ગયાં ફરીજો કતાર
વાણીઆ ફળીઆ ગોટી આંટી બાજી ફેરીદે જો,
ઘણીક રસ્તો ત્યાંનો પુરે ઘેરિયો જો। કતાર
જહા ખાડીમાં પાણી પાણી થઇગયું જો,
નીર તરતાઆ આગળ કમરે પુર રહ્યું જો. કતાર
દિલ્લી દરવાજેથી પુર પેઠા શેહેરમાં જો,
ગલેમંડિનો બજાર લાધો ફેરમાં જો. કતાર
ધાંચી શેરીથી છાપરીઆ શેરી આવીઓ જો,
દુધાલા શેરીમાં પણ એમથી શોધાવીઆ જો. કતાર
દાદા દેરું મુકી આવ્યા ઉકડ જોરમાં જો,
ભરી ગોળવાડ એમથીપણ તોરમાં જો. કતાર
દિલ્લી દરવાજેથી નીર આડા જાયછે જો,
બેગમ પરાની શેરી ઓભરાયછે જો. કતાર
ગલેમંડી ગેટપાશથી પુર ચાલ્યાં જો,
હાણીવાડે મનમોકળે માહાલીઆ જો. કતાર
તારહાફિસથી સ્ટેશન સુધી નીર ઘણા જો,

ગોલવાડમાં તો કાંસાની રહીનથી મણા જો. કતાર
હુમાગા શેરીમાં પણ પુર પેઠા એમ જો.
ગજ્યા સામેના હિદ્દકશીંગ પરેમથી જો. કતાર
વાણીયાપીડ રહી મુંબઈવડ જાય છે જો,
સગાને મોગરેપણ પુરબહુ થાય તે જો. કતાર
બાડેશાહેબ ખોટેશાહેબ એપાગોરડે જો,
તેમનીવાડિયે જળદેવતા આવ્યે જો. કતાર
અગાદીશેરીથી ગોમનાવાડ પુરથયું જો,
શાહતપરાની શેરીઓમાં કઈ જળ રહ્યું જો. કતાર
દુગાનઝાંપાની પાણીગરી ભરાઈ ગઈ જો,
મુંબઈવાંથી ટાવરસુધી રેળગઈ જો. કતાર.
ગોપીતળાવ ભરયું તે મહાજોરમાં જો.
રૂસ્તમપરૂ આખુ લીધું નીજદોરમાં જો. કતાર.
ફરેહોડી ભાગલ નવશેરીમાં જોસથી જો,
પુરામાડી બગાનપુરા સુધી હોંશથી જો. કતાર
નીરમળદાસનું મંદીર રૂડું કહાવીઉં જો.
તેનીપાસે દેવલ હીંગલાજનું આવીઉં જો. કતાર.
પાણી કમરસમા સડકપર ત્યાં થયાં જો,
આળેશ્વર થઈને છીપવાડ ગયાં જો. કતાર.
શંગડિયા વાડ શેરી આખી ભરાઈગઈ જો.
વગારહળીયાની બોરડીએ પણ નસ્યાજઈ જો. કતાર.

આંબાવાડમાં પણ પુગછે તરામણા જો,
બેની પઝવાડેછે દર્શણ થામણા જો. કતાર.
શગરામપગાના જના બહુ દુખાધરા જો,
ગલીકુંચાયે ત્યાં નીગબહુ ભાગણ ગયાં જો. કતાર.
ધાબીશેરીને આગનાવાડ કુવા ગયા જો,
ગરીબ ગરબાનો ગરીબોમાં બહુ ધપો જો. કતાર.
શ. કાલાભ બર્ફીલ સખાંસીક કહ પીઆ જો,
ગરીબગુરબાને આશાંના અગ રીબા જો. કતાર.

મે હુ તે ન ર રે મ હા ર મ ગી ર મ હે ને પછ રે અ રાહુ
દોડીઆની રેજમાત, આગ નર દોડીઆની છે.
વેર સુર૧ પેલેવાન ૨, અય ના ડ ડાઆાકિ — ટેક.

શા ખી ઓ.

શાખી ૧ લી

લનનો મોરચો કુંગી બો. બધી નાડે મોહે કોરઃ
ધાડા દોડ નીરબ વુા. શ ટુંગાને ગગને નાને ર - અ ૧ ૧.

શાખી ૨ જી

કુરેકધાન સાહેબનો બંગલો, જેમાં બાર આં - પુર.
હથ્થામાણસ તેમાંહે દ્રશ્ય મણા નહી આંબા બાણ આ કુર — ગ્યા ૨

શાખી ૩ જી

દોડયા એ ત્રણ સાહેબો, કાડયાં ત્રણજણ બહાર,
હોડીએ સાડી લેઇ ગયાં, તેને નીજમોવન મોઝાર   અચાનક ૩

શાખી ૪ થી

શામન તેમાં રહીગયો. નવનીકળ્યો તે દીન,
પેહેલાં થોડો કહાડીઓ, બારીથયો નીરમાં લીન,   અચાનક ૪

શાખી ૫ મી

કોર્ટ આસીસ્ટંટ જડજની, ઉભેડી પૂરી શંગ,
જડ મુળ કાંઇદેખ્યું નહીં, ઠેકેતે સ્થાનેજળ ગંગ.   અચાનક ૫

શાખી ૬ થી

જડજ શાહેબની કોર્ટજે. રંગાલકાજ છે નામ.
વાડે વૃક્ષ વડનું હતું, પડયો ધર્ગજપે મગ રામ.   અચાનક ૬

શાખી ૭ મી

હીરજીભાઇ કોટવાલજે, વસે નાનપૂરા માયે,
પેંઠા પુર તેના ઘરવિષે. ત્યાંથી સુબાર મોહલેજાય.   અચાનક ૭

શાખી ૮ મી

કાદરશાહની નેળને, પિક્ષતળાવડી જાણુ,
ક્ષેત્રપાળ પણ પાસછે, વાળ્યો ત્રણે જથાનો ઘાણ.   અચાનક ૮

શાખી ૯ મી

પાલીઆ શેરીના પારસી, પ્યારસૌ પ્યારવાવાડ,
આવ્યા પુર બજારમાં, કર્યો ત્રણે જગે બીગાડ. અચાનક ૯

શાખી ૧૦ મી

પાડી પુરી ખંભાતાની, નીર આવ્યા ગેટનીપાસ,
પથ્થર ઓવારેથી ચઢી, કર્યો મ્હોટે કુવે આભાસ. અચાનક ૧૦

શાખી ૧૧ મી

મક્કાઇ ભાગળના પુલના, ઘોરા બરાબર જળ,
માંછીવાડ ભરાઇગયો, બ્હેછે પીપલાપસે જળખળ. અચાનક ૧૧

શાખી ૧૨ મી

નવી શડકજે બાગમાં, તેના પુસ્તા સમ આવેલ,
દુબી ડક્કા ઓવારાની, જે ચોડી નવી બાંધેલ, અચાનક ૧૨

શાખી ૧૩ મી

પિપલા પાર્ક ભરાઇગયો. થય પશુ પક્ષિ મૃત ઘણું,
પાછે મજબુત પાગને, પોડો તોડી પુરે નાખ્યો ઘણું. અચાનક ૧૩

શાખી ૧૪ મી

હાલ ડીસ્પેંન્સરી ચોકપિરે, જ્યાં ધર્મની દવા અપાય,
દર્દી તેમાં ઘણાહતા, લીધા ગડ તેઓને ત્યાંય. અચાનક ૧૪

શાખી ૧૫ મી

જુની અદાલત નેવજી, બડેખાંનો મક્બો સાર,
દેસાઈપોલ થુધી ગયા, જાતાં વારન લાગે બગાર અચાનક ૧૫

શાખી ૧૬ મી

પ્રેસવિકતોરીઆ પાસથી, ગયા ગ્રાનીટ્રોડિયે પુર,
કુંબી કન્નાજની દુકાનો, હાઈસ્કુલમાં ઉદક ભરપુર અચાનક ૧૬

સાખી ૧૭ મી

ભાયખળાબજારની ગેટને, બીજી અનેક દુકાન,
નાચ કરે ત્યાં જોગમાં, પડ્યું સીંચી તણું મકાન અચાનક ૧૭

શાખી ૧૮ મી

મગુભાઈની વાડીમાં, વળી સીંચીવાડ શું જાણ,
સામી હારે પુર જઈ, વાળ્યો વાંસફોડાનો પાણ અચાનક ૧૮

શાખી ૧૯ મી

કાસિમ અલ્લીની દુકાન પુંઠે, વસે રૂડા ભાઈ લોક,
સીંચાઓ પણ જઈ આવસે, કરે સર્વે ગેડા પેર શોક અચાનક ૧૯

શાખી ૨૦ મી

હાઈ વેદ રતનજી, કલાજની દુકાન,
પેંઠા પુર તેમાલ તેથી, માળે ચડાવ્યો સામાન અચાનક ૨૦

શાખી ૨૧ મી

આંચો તેણી પાસકે, તેમાં પુર ભરપુર,
જોતાં સામે મકાન જે, ભાંગી થયાં ચકચુર અચાનક ૨૧

શાખી ૨૨ મી

ભાગાતળાવમાં ખાંચીજે, વાંકાવાળા દેહેરાય,

પેઠ પુર તેના ચરણ વિષે. ફરી મેડાના કરવા થાય   અચાનક ૨૨

શાખી ૨૩ મી

મોભો કુવો બુડાવીને. પુરગણી ભાનિજાય.
સીધા સામે જમાકરી. ત્યાં વિશ્રામ ગોલવાડમાંય,   અચાનક ૨૩

શાખી ૨૪ મી

ત્યાંથી શનમુખ આવીયો પેળાકુવાગા જેહ.
ત્યાંતો પુર તરાગણા, આવ્યા નાનાવર દધીચેહ   અચાનક ૨૪

શાખી ૨૫ મી

તેજે ભવા - ૬ આર્યમા, વર્ણવ્યા ચરીને તેહ,
મુખસ્તુક થઈ ફળતો. વાંચી ક્ષમા કરજો તેહ   અચાનક ૨૫

શાખી ૨૬ મી

ટુંકે મેં ગરબો રચ્યો, જેવી મારી બુધ,
ભાગો બોડ, હસેકરણી. સર્વે વંચજો કરીને શુધ.   અચાનક ૨૬

.ધોળ

ગોપવનંદનો છોરી.તે નમેરો થયો જો (એરાહો.)
સારા દેશમાં તે પુરપસારી ગયા જો,
સગુણગુરુભાગ્યો બુઝ્યા ચાણ વર્યા જો. ટેક
તેમને આણા વરાણને મમરા જો,
ધર્મીજનોએ અપાવ્યા સુખીકરમાં જો   આરા
માજનતરફના ફેડાએ દયાળુ કરી જો,

ઘણા મમરા પહેર્યાં પરીફરી જો. સારા
મીર જુલિફકારઅલીને કેમભુલીએ જો,
કાર્યા ગરીબો ફગીગબીકુંચીએ જો. સારા
કોટેશાહેબને બહુ ધન્યછે જો,
એસીહાથીએ નેહું રચું ઘણું અન્નછે જો. સારા
મદદકમીટી તરફથી થાએબહુ જો,
સેક્રેટરી મેમ્બરોને આસીસદદ જો. સાર
સિટીપોલીશ ઇન્સપેક્ટર મેસાહેબડીએ જો,
ફર્યાં મેત્રણશાહેબની જોડીએ જો. સારા
બીજી મદદ કંઇક લોકે કરી જો,
જેનેદારૂદીનની ઉગતરી જો. સારા
એવા નરોને આસીસદઉ એટલી જો,
થજોઉમર સોમને રવી જેટલી જો. સારા
બધા કીર્તિએવાની કહું દેસમાં જો.
પડેદુખ કદી તેને લેસમાં જો. સારા

ગરબી.

ગયા દાદાભાઇને આપણ વીસરી જો.
વય વરષબીસની હસીઆસરે રે,
સીખ્યાવધાં પુરણ ભણતરણ રે. ગયા
આવ્યાં પુરજેવા સુરત શેહેરમારે,

દાદાભાઇ દીધ્યા રચીકારણરે. ગયા૦
માણસ પંચાંસી કાઢયાં ગયે આગથીરે,
કુશળતરવામાં અતિએહરે. ગયા૦
બીજાજણ એકસી પસુચારનેરે,
કાઢયા કાદરશાનેળથી તેહરે. ગયા૦
કુલે જન એકસો દસ બચાવીઆરે,
દેછે આંસીસ તેઓ પુરણ પરેમરે. ગયા૦

ગરબી

સારસારરે સુરત શેહેર, મુંબાઇ આસપેલી. (એરાહા)
ધનધનરે મુંબાઇ શેહેર સખને ભાભાવે છે.
ગરીબગુરબાને મદદ અતિ આવે છે. ટેક.
રૂડા આનંદભવિ છે જનતુજગમાં પરોપકારમાં પૂરારે.
દુખીઆરાની દાઝ તે જાણે પરમારથમા સુરા સખીને૦
સુરતમાં પુર જોરથી કાંઇ કંગાળો બહુ બનીઆરે,
બખતમાં મુંબઇવાસી કુદી પડીઆ ધનીઆ. સખીને૦.
સેઠ તારાદાસ વરજદાસને વીઠલજીવણ આતમારામરે,
પારસી સેઠીઆ પાટીટવાળા પેમચંદ ગરચંદ. સખીને૦
એવાસ બીજા અનેક સેઠ કંગાળનુ દુખ કાપ્યુરે,
શુરત ઉપર આફત આવી તહાંરે જરસણુ એક આપયુરે. સખીને૦
ગરીબના આસીસ લીધી જેણે નામતેમના હુ કાપ્યુરે,
દુનીઆમાં તેને પ્રગટકરને ભુંડું કદી નહી દાખ્યું. સખીને૦

ભાટલીબાઈ, દીનશાહ, નસરવાન, હોરમસજી, નાનીદાસરે.
મહેરૂમ કાવસજી, નવરોજજી, ઠાકરસી, નારણદાસ સખી૦
વૃંદાવનદાસ, જગજીવનદાસ, નેરાજભાઈ, જમસેદજીરે,
શાકરભાઈ, ફરામજી, બહેમન, પીટીટ જમસેદજી. સખીને૦
દામોદર, રામજીને પીરોશા આંતારામ, તારાચંદરે,
ઉફરદા, દાઉદભાઈ ફડા. ઇબરાહીમ, રૂપચંદ. સખીને૦
મીઠ સોરાબજી, ઠાકોરદાસને, રઘુનાથ ગોકળદા રે,
વીશ્વનાથ, સેબહાદુર, બેંડગાવ, ફડા વીરજી ભાઉદાસ. સ૦
ભારી રકમો નાણાતણીઉર ધરીને પુરણપ્રેમરે.
થયા સત્સઠ હજાર કરીને ભાર નજર હેરીછે રેમ. સખીને૦
ઉભના નાણા ભરાયા પુરે જેથુની મેહેનત થાઇ રે.
પચાસ હજાર ગોકલીઆ સુરતપે. હજીબારત્યા જાય. સખીને૦
આરસીસ્સકેટ દીનશાહોની, એકના એક થાસેરે,
કરોડકરશનું આયુશ થાસે વળી સરગમાં જાસે. સખીને૦
સુરતના શેઠીન નરેપણ પરમારથ નવચુકયારે,
ગા૦ વહાદરના હુકમથી. શુભાભારીને નાણા મુકયા સખીને૦
સુરતમાં પણ થયા જે નાણા, આશરે ચારહજારરે,
હજુ ભરનીઆમાં. થસે હજાર પાચ છ. સખીને૦

ઠા૦ હા૦ ધા૦ ફુ૦

સમાપ્ત.

